

[Handelsministeren.]

eller ikke. Jeg tror dog, at man skal vogte sig for at røre for stærkt ved den Sikkerhed, man faar i paakommende Tilfælde. Jeg tror heller ikke, at Vekselererne er interesseret i at faa Beløbet begrænset til en fuldkommen betydningsløs Størrelse.

Saa rejste det ærede Medlem Hr. Hendriksen et meget betydningsfuldt Spørgsmaal, som har været rejst tidligere, nemlig om man i § 6 skal opretholde den Bestemmelse, man nu har, hvorefter det i Loven udtrykkeligt fastsættes, hvor stor Courtagen maa blive for Obligationer, medens det er henlagt til Ministeren at bestemme, hvad der maa gives i Courtage paa Aktiehandelen. Jeg indrømmer, at det er en Ulighed i Loven, og hvis der kunde opnaas Enighed i Udvalget om at gaa til et andet Forhold, at gaa over til det, det ærede Medlem Hr. Halfdan Hendriksen ønsker, at Lighed tilvejebringes, saa skal jeg være villig til at deltage i Forhandlingerne derom. Men jeg tror, jeg paa Forhaand gør vel i at advare det ærede Medlem mod at nære alt for store Forhaabninger i saa Henseende, thi her i Landet har man efterhaanden indøvet sig i at tro, at en Aktie er et Papir, man skal være mere omhyggelig for ikke at have i sin Besiddelse end en Obligation; Obligationer er tabu, hvorimod Aktien er et Papir af en noget anden Beskaffenhed — i og for sig noget urigtigt, men det har dog givet sig Udslag ogsaa i denne Bestemmelse, som findes i Loven, og jeg er tilbøjelig til at tro, at det ærede Medlem ikke vil kunne opnaa den Tilslutning hos f. Eks. det ærede Medlem Hr. Slesbager til sit Standpunkt dette Forhold vedrørende, som han kan opnaa ved at stille Krav om, at Aktieselskaberne skal betale paa Børsen for at faa deres Papirer noteret.

Jeg takker for den Tilslutning, de ærede Medlemmer, der har været Ordførere, har givet Lovforslaget. Det er mit Haab, at det maa blive gennemført forholdsvis hurtigt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Slesbager har Ordet for en kort Bemærkning.

Slesbager: I og for sig er der ikke Anledning til nogen lang Forhandling om Lovforslaget; der er Enighed om det væsentlige, og selv om der er nogen Uenighed om, hvorledes Udgifterne til Børsens Holdelse og Børstilsynet skal tilvejebringes, tror jeg alligevel, at Forholdet ligger saaledes baade for Ministerens Vedkommende og for andre ærede Ordføreres Vedkommende, at det er

et Spørgsmaal, som vi kan drøfte med hinanden lidenskabsløst i et Udvalg.

Naar jeg i det hele taget har bedt om Ordet, var det for at fremsætte nogle enkelte Bemærkninger i Anledning af den højtærede Ministers Omtale af Terminsbørsen. Det var nemlig øjensynlig, at den højtærede Minister var saare langt fra at være tilbøjelig til at ophæve Terminsbørsen. Han udtalte, hvis jeg ikke hørte fejl, at hvis der kom en Indstilling fra Vekselererne i saa Henseende, skulde han ikke være uvillig til det. Jeg tror, de Erfaringer, man har med Hensyn til Terminsbørsen, er alt for faa og strækker sig over alt for kort Tid til, at man nu skulde tænke paa Ophævelse af den. Ved Behandlingen af Børsloven blev det, hvis jeg ikke husker fejl, baade i 1922 og 1925 af alle Partier krævet at faa gennemført Bestemmelser vedrørende en Terminsbørs. Jeg ved i alt Fald fra den Tid, jeg var Handelsminister, at Ministeriet følte sig forpligtet af Partiernes Standpunkt netop under Fondsbørslovens Behandling til at søge en Terminsbørsordning gennemført, og ud derfra arbejdede man og naaede i sidste Vinter til at faa en Ordning gennemført. Det skal altsaa vise sig, om det er en praktisk Ordning, og om der overhovedet herhjemme er et virkeligt Grundlag for en Terminsbørs, men det halve eller hele Aar, hvori Ordningen har eksisteret, er ikke tilstrækkelig lang Prøvetid til, at man nu kan begynde at udtale sig, om vi eventuelt skulde afskaffe Terminsbørsen. Det tror jeg, vil være ganske urigtigt; jeg tror, der skal længere Tid til, at baade Publikum og Vekselererne gennem længere Tid skal vænne sig til at bruge Terminsbørsen, og at man ikke nu skal gaa til at afskaffe det, som man alligevel efter ikke saa faa Anstrengelser naaede til at faa gennemført, fordi der fra alle Sider i Rigsdagen fremsattes Ønske om, at en saadan Institution maatte vi have, navnlig tror jeg for at kontrolere Baissen.

De andre Bestemmelser, der har været omtalt, tror jeg, vi med stor Ro og Lidenskabsløshed kan drøfte i et Udvalg, og jeg er enig med den højtærede Minister i, at det under Hensyn til samtlige foreliggende Forhold vil være rimeligt og naturligt at naa til en hurtig Ordning af dette Spørgsmaal.

Hendriksen: Det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen citerede nogle Udtalelser, Landstingsmand, Børskommissær Schovelin havde fremsat i det andet høje Ting, men